

PRIM MINISTRU

2004
12/10/2021
Biroul permanent al Senatului

L 453 / 4.11.2021

Doamnă președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul Administrativ, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor*, inițiată de domnul deputat PNL Cristian-Tudor Băcanu împreună cu un grup de parlamentari PNL (Bp. 401/2021).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea *Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor*, cu modificările și completările ulterioare, în scopul introducerii unor formulare standard, atât pentru plângerea contravențională, cât și pentru răspunsul organului constatator, așa cum reiese din textul *Expunerii de motive*.

Totodată, se mai propune includerea procedurii scrise, în camera de consiliu, fiind înlocuită obligativitatea citării părților.

II. Observații

1. Menționăm că, referitor la dispozițiile ce reglementează folosirea unui formular standard, actele de constatare și sancționare a contravențiilor pot fi supuse controlului judecătoresc, potrivit *Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare*, plângerea fiind soluționată de o instanță judecătorească.

În ce privește normele de procedură, în conformitate cu dispozițiile art. 126 alin. (2) și ale art. 129 din *Constituția României, republicată*, procedura de judecată și exercitarea căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești sunt stabilite numai prin lege.

Astfel, din aceste norme constituționale reiese că legiuitorul are libertatea de a stabili condițiile în care părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, cu respectarea normelor și principiilor consacrate prin *Legea fundamentală* și prin actele juridice internaționale la care România este parte.

În consecință, legiuitorul are posibilitatea să reglementeze obligativitatea folosirii unui formular standard în desfășurarea anumitor proceduri în fața instanței de judecată, iar Parlamentul României este suveran în a aprecia asupra oportunității unei asemenea soluții legislative.

2. În ce privește conținutul inițiativei legislative, sugerăm înlocuirea sintagmei „*formular de plângere contravențională*” cu sintagma „*formular de plângere împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii*”, astfel cum rezultă din dispozițiile art. 31 din *Ordonanța Guvernului nr. 2/2001*.

Totodată, se impune clarificarea normelor ce reglementează titularul plângerii împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii întrucât, potrivit art. 31 alin. (2) din *Ordonanța Guvernului nr. 2/2001*, pot face plângere atât partea vătămată în ceea ce privește despăgubirea, cât și cel căruia îi aparțin bunurile confiscate, altul decât contravenientul, în ceea ce privește măsura confiscării, iar din dispozițiile art. 36¹ alin. (1), (2), (5), (7), (9) din inițiativa legislativă rezultă că doar contravenientul poate fi titularul plângerii excluzând, implicit, alte persoane care pot face plângere împotriva procesului-verbal de contravenție.

De asemenea, referitor la cuantumul amenzii contravenționale considerată cu valoare redusă, arătăm că, în prezent, limitele maxime ale amenzii sunt stabilite de art. 8 alin. (2) din *Ordonanța Guvernului nr. 2/2001*.

Astfel, valoarea propusă de 10.000 lei este, în opinia noastră, una ridicată și ar atrage aplicabilitatea procedurii speciale în majoritatea cauzelor ce au ca obiect plângere împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii, motiv pentru propunem reducerea cuantumulului și corelarea acestuia cu una dintre valorile maxime prevăzute de art. 8 alin. (2) din *Ordonanța Guvernului nr. 2/2001*.

Referitor la dispozițiile art. 36¹ alin. (1) și alin. (2) din inițiativa legislativă, potrivit căreia procedura de soluționare a plângerii este scrisă, iar instanța dispune înfățișarea părților doar dacă apreciază necesar sau la solicitarea expresă a uneia dintre părți, arătăm că, în legătură cu participarea părților, jurisprudența Curții Constituționale se plasează pe coordonatele unui proces guvernat de principiile contradictorialității, al oralității procedurii și al transparenței actului de justiție, asigurându-se, în acest fel, încrederea cetățeanului în modul de realizare a acestuia (a se vedea, în acest sens, *ad similis*, în materie procesual civilă *Decizia nr. 194/2004*¹ sau *Decizia nr. 757/2015*², iar în materie procesual penală *Decizia nr. 599/2014*³ sau *Decizia nr. 630/2015*⁴).

Subliniem că justiția trebuie să asigure participarea efectivă a părților în vederea realizării în mod plenar a actului de justiție.

De asemenea, legiuitorul trebuie să stabilească într-un mod restrictiv motivele în temeiul cărora actul de justiție s-ar realiza fără participarea părților, însă atunci când sunt dezbătute chestiuni de fond ale pricinii, acesta nu are îndreptățirea constituțională de a reglementa o procedură care să nu implice posibilitatea părților de a-și prezenta punctele de vedere, susținerile sau cererile.

Precizăm că doar în acest mod poate fi asigurată accesibilitatea procedurii judiciare pentru părți.

¹ referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 308 alin. 4 din Codul de procedură civilă, modificate și completate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2003

² referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 200 alin. (4) și (5) din Codul de procedură civilă

³ referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (1) lit. f) și art. 341 alin. (5)-(8) din Codul de procedură penală

⁴ referitoare la respingerea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 549¹ alin. (3) și (5) din Codul de procedură penală

Totodată, în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului contravențiile au fost asimilate unei „*acuzatii în materie penală*”, astfel cum rezultă din *Hotărârea din 4 octombrie 2007 pronunțată în cauza Anghel împotriva României* (paragraful 51), *Hotărârea din 16 februarie 2010 pronunțată în cauza Albert împotriva României* (paragraful 33) și *Hotărârea din 3 aprilie 2012 pronunțată în cauza Nicoleta Gheorghe împotriva României* (paragraful 26), și din *Decizia cu privire la admisibilitatea cererii nr. 40301/04 prezentată de Ioan Pop împotriva României, pronunțată la data de 28 iunie 2011* (paragraful 25) sau *Decizia cu privire la cererea nr. 7034/07 Marius Haiducu împotriva României și alte 16 cereri, pronunțată la data de 13 martie 2012* (paragraful 11), motiv pentru care în procedura plângerii împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii trebuie asigurate garanțiile procesuale prevăzute de Convenția Europeană a Drepturilor Omului, respectiv dreptul la un proces public și de a fi prezent la proces, egalitatea armelor, reglementarea unei proceduri care să asigure contradictorialitatea și a unei căi de atac.

3. În legătură cu reglementarea unei căi de atac, observăm că dispozițiile art. 36² din inițiativa legislativă nu cuprind norme referitoare la calea de atac ce poate fi exercitată împotriva hotărârii instanței care se pronunță pe fondul cauzei.

De asemenea, se impune clarificarea caracterului procedurii speciale, întrucât, pe de-o parte, art. 36² alin. (1) prevede că procedura este scrisă și se desfășoară în camera de consiliu, iar pe de altă parte art. 36² alin. (3) menționează încheierea dezbaterilor orale.

Subliniem faptul că reglementarea exclusivă a unei proceduri scrise face imposibilă audierea martorilor, mijloc de probă deosebit de important în domeniul contravențional.

Precizăm că un quantum redus al sancțiunilor principale, în raport de care legiuitorul stabilește o procedură specială, nu ar putea justifica derogările de la procedura de drept comun în situațiile în care organul constatatator aplică o sancțiune principală, dintre cele reglementate de art. 5 alin. (2) din *Ordonanța Guvernului nr. 2/2001*, sau o altă sancțiune principală prevăzută de un alt act normativ contravențional special, dar, pentru protejarea ordinii publice, aplică una sau mai multe sancțiuni complementare cu efecte importante asupra patrimoniului contravenientului, cum este, spre exemplu, sancțiunea complementară a confiscării bunurilor destinate, folosite sau rezultate din contravenții.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, Guvernul susține adoptarea acestei inițiative legislative sub rezerva însușirii propunerilor și observațiilor.

Cu stimă,

Florin Vasile CÎÎU
PRIM-MINISTRU

Doamnei senator Anca Dana DRAGU
Președintele Senatului